

“मीठे बच्चे- अब तिमी सम्पूर्ण बन्नु छ किनकि फर्केर घर जानु छ र फेरि पावन दुनियाँमा आउनु छ ।”

प्रश्न:- सम्पूर्ण पावन बन्ने युक्ति कुनचाहिं हो ?

उत्तर:- सम्पूर्ण पावन बन्नको लागि पूरा भिखारी बन, देह सहित सबै सम्बन्धहरूलाई बिर्सेर मलाई याद गर तब पावन बन्नेछौ । अब तिमीले यी आँखाबाट जे कुरा देख्छौ त्यो सबै विनाश हुनेछ । त्यसैले धन, सम्पत्ति, वैभव आदि सबैलाई बिर्सिएर भिखारी बन । यस्तो भिखारी नै राजकुमार बन्दछ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्झाइरहनुभएको छ । शुरूमा आत्माहरू सबै पवित्र रहन्छन्, बच्चाहरूले यो त राम्ररी बुझेका छन् । हामी नै पावन थियौं, पतित र पावन, यो आत्मालाई नै भनिन्छ । आत्मा पावन भए सुख हुन्छ । बुद्धिमा आउँछ, हामी पावन बन्यौं भने पावन दुनियाँको मालिक बन्नेछौं । यसैका लागि नै पुरुषार्थ गर्छन् । ५ हजार वर्ष पहिला पावन दुनियाँ थियो । त्यसमा आधाकल्प तिमी पावन थियौ, बाँकी रह्यो आधाकल्प । यो कुरा अरू कसैले बुझ्न सक्दैन । तिमीले जान्दछौ- पतित र पावन, सुख र दुःख, दिन र रात आधा-आधा हुन्छ । जो राम्रो समझदार छ, जसले धेरै भक्ति गरेको छ, उसैले राम्ररी बुझ्नेछ । बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, तिमी पावन थियौ । नयाँ दुनियाँमा केवल तिमी नै थियौ । बाँकी सबै शान्तिधाममा थिए । सबैभन्दा पहिला हामी पावन थियौं, धेरै कम थियौं फेरि नम्बरवार मनुष्य सृष्टिको वृद्धि हुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कसले सम्झाइरहेको छ ? बाबाले । आत्माहरूलाई परमात्मा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ संगम । यसैलाई नै कुम्भ भनिन्छ । मनुष्यले यो संगमलाई बिर्सिएका छन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- ४ युग छन्, पाँचौं यो छोटो धर्माऊ (लीप) संगमयुग हो । यसको आयु छोटो छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यिनको वानप्रस्थ अवस्थामा म प्रवेश गर्दछु, धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा । बच्चाहरूलाई यो पालना हो नि । बाबाले यिनमा प्रवेश गर्नु भएको छ, यिनको पनि जीवनी सुनाउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आत्माहरूसँग मात्र कुरा गर्छु । आत्मा र शरीर दुवैको सँगसँगै पार्ट हुन्छ । यिनलाई भनिन्छ जीवआत्मा । पवित्र जीवआत्मा, अपवित्र जीवआत्मा । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- सत्ययुगमा धेरै कम देवी-देवताहरू हुन्छन् । फेरि आफैलाई भन्दछन्- हामी जीवआत्मा जो सत्ययुगमा पावन थियौं, फेरि ८४ जन्मपछि पतित बनेका छौं । पतितबाट पावन, पावनबाट पतित- यो चक्र घुमिरहन्छ । याद पनि उहाँ पतित-पावन बाबालाई गर्छन् । अनि हर ५ हजार वर्षपछि बाबा एकै पटक आउनुहुन्छ, आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । भगवान् एउटै हुनुहुन्छ, अवश्य उहाँले नै पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ । फेरि नयाँलाई पुरानो कसले बनाउँछ ? रावणले, किनकि रावणले नै देह-अभिमानि बनाउँछ । दुश्मनलाई जलाइन्छ, मित्रलाई जलाइँदैन । सबैका मित्र एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसले सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ । उहाँलाई सबैले याद गर्छन् किनकि उहाँ हुनुहुन्छ नै सबैलाई सुख दिनेवाला । त्यसैले दुःख दिनेवाला अवश्य पनि कोही हुनुपर्छ । त्यो हो ५ विकाररूपी रावण । आधाकल्प रामराज्य, आधाकल्प रावण राज्य । स्वस्तिका निकाल्छन् नि । यसको अर्थ पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । यसमा पूरा चार भाग (चौथा) हुन्छ । अलिकति पनि घटीबढी हुँदैन । यो ड्रामा एकदम यथार्थ (एक्यूरेट) छ । कसैले सम्झन्छन् हामी यो ड्रामाबाट मुक्त हुन सकौं, धेरै दुःखी हुन्छन्, यो भन्दा त बरु गएर ज्योति ज्योतिमा समाहित हुन वा ब्रह्ममा लीन हुन सकियोस् । तर कोही पनि जान सक्दैन । के-के विचार गर्छन् । भक्तिमार्गमा प्रयत्न पनि भिन्न-भिन्न गर्छन् । सन्यासीले शरीर छोडे भने यस्तो कहिल्यै भन्दैनन्- स्वर्ग वा वैकुण्ठवासी भए । प्रवृत्ति मार्गमा रहनेले भन्ने गर्छन्- फलाना स्वर्गवासी भए । आत्माहरूलाई स्वर्ग याद छ नि । तिमीलाई त सबैभन्दा धेरै याद छ । तिमीलाई दुवैको इतिहास-भूगोलको विषयमा थाहा छ, अरू कसैलाई पनि थाहा छैन । तिमीलाई पनि थाहा थिएन । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सबै रहस्य सम्झाउनुहुन्छ ।

यो मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष हो । वृक्षको अवश्य बीज पनि हुनुपर्छ । बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ, पावन दुनियाँ कसरी पतित बन्छ, फेरि मैले पावन बनाउँछु । पावन दुनियाँलाई भनिन्छ स्वर्ग । स्वर्ग बितेर गयो फेरि अवश्य पनि दोहोरिनेछ । त्यसैले भनिन्छ- विश्वको इतिहास दोहोरिन्छ अर्थात् विश्व नै पुरानोबाट नयाँ, नयाँबाट

पुरानो हुन्छ । दोहोरिने भनेकै ड्रामा हो । ड्रामा शब्द धेरै राम्रो छ, शोभा दिन्छ । चक्र जस्ताको तस्तै घुमिरहन्छ, नाटकलाई जस्ताको तस्तै भनिन्छ । कोही बिमारी भए भने छुट्टी लिन्छन् । त्यसैले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- हामी पूज्य देवता थियौं फेरि पुजारी बन्यौं । बाबा आएर पतितबाट पावन बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ जुन ५ हजार वर्ष पहिला बताउनुभएको थियो । केवल भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू मलाई याद गर । बाबाले सबैभन्दा पहिला तिमीलाई आत्म-अभिमानी बनाउनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिला यो पाठ सिकाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भ, बाबालाई याद गर । तिमीलाई यति धेरै याद गराउँछु, तिमीले फेरि पनि बिसिन्छौ । जबसम्म ड्रामाको अन्त्य आउँदैन बिसिइरहन्छौ । अन्त्यमा जब विनाशको समय हुनेछ तब पढाइ पूरा हुनेछ अनि तिमीले शरीर छोडिदिनेछौ । जसरी सर्पले पनि काँचुली फेर्छ नि । त्यसैले बाबाले पनि सम्झाउनुहुन्छ- तिमी जब बस्छौ वा हिंडुल गच्छौ, देही-अभिमानी भएर बस । पहिला तिमीमा देह-अभिमान थियो । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- आत्म-अभिमानी बन । देह-अभिमानमा आउनाले तिमीलाई ५ विकारले समाच्छ । आत्म-अभिमानी बनेपछि कुनै विकारले समात्दैन । देही-अभिमानी बनेर बाबालाई एकदम प्यारले याद गर्नुपर्छ । आत्माहरूलाई परमात्मा बाबाको प्यार मिल्छ, यस संगमयुगमा । यसलाई कल्याणकारी संगमयुग भनिन्छ, जबकि बाबा र बच्चा आएर मिल्छन् । तिमी आत्माहरू पनि शरीरमा छौ । बाबा पनि शरीरमा आएर तिमीलाई आत्मा निश्चय गराउनुहुन्छ । बाबा एकै पटक आउनुहुन्छ, जब सबैलाई फर्काएर लैजानुपर्ने हुन्छ । सम्झाउनु पनि हुन्छ- मैले कसरी तिमीलाई फर्काएर लैजान्छु । तिमीले भन्दछौ- हामी सबै पतित हौं, हजुर पावन हुनुहुन्छ । हजुर आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छैन- बाबाले कसरी पावन बनाउनुहुन्छ । जबसम्म बनाउनुहुन्न तबसम्म के जान्नेछन् । यो पनि तिमीले सम्भन्छौ आत्मा सूक्ष्म सितारा हो । बाबा पनि सूक्ष्म सितारा हुनुहुन्छ । तर उहाँ ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ । तिमीलाई पनि आफू समान बनाउनुहुन्छ । यो ज्ञान तिमी बच्चाको लागि हो जुन तिमीले फेरि सबैलाई सम्झाउँछौ । फेरि सत्ययुगमा जब तिमी हुनेछौ तब यो ज्ञान सुनाइन्छ र ? होइन । ज्ञानसागर बाबा त एक मात्रै हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई अहिले नै पढाउनुहुन्छ । जीवन कहानी त सबैको हुनुपर्छ नि । उहाँ बाबाले सुनाइरहनुहुन्छ । तर तिमीले घरी-घरी बिसिन्छौ, तिम्रो मायासँग युद्ध छ । तिमीले अनुभव गर्छौ बाबालाई मैले याद गर्छु, फेरि बिसिन्छु । बाबा भन्नुहुन्छ- माया नै तिम्रो दुश्मन हो, जसले तिमीलाई बिसाइदिन्छ अर्थात् बाबाबाट बेमुख गरिदिन्छ । तिमी बच्चाहरू एक पटक मात्रै बाबाको सम्मुख हुन्छौ । बाबाले एक पटक मात्र वर्षा दिनुहुन्छ । फेरि बाबालाई सम्मुख आउन आवश्यकता नै पर्दैन । पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा, स्वर्गको मालिक बनाउनुभयो । पुग्यो । फेरि आएर के गर्नुहुन्छ ! तिमीले बोलायौ, म बिल्कुल पूरा समयमा आएँ । हरेक ५ हजार वर्षपछि म आफ्नो समयमा आउँछु । यो कसैलाई पनि थाहा छैन । शिवरात्रि किन मनाउँछन्, उहाँले के गर्नुभएको थियो ? कसैलाई पनि थाहा छैन, त्यसैले शिवरात्रिको दिन बिदा आदि केही पनि गर्दैनन् । अरू सबैको बिदा दिन्छन् तर शिवबाबा आउनुहुन्छ, यति महान् कार्य गर्नुहुन्छ, त्यसको कसैलाई पनि थाहा छैन । अर्थ नै जान्दैनन् । कति अज्ञान छ !

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- शिवबाबा सबैभन्दा उँच हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य पनि मनुष्यलाई सबैभन्दा उँच बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले यिनलाई ज्ञान दिएँ, योग सिकाएँ अनि यिनी नरबाट नारायण बने । उनीहरूले यो ज्ञान सुनेका छन् । यो ज्ञान तिम्रा लागि नै हो, अरू कसैका लागि शोभा दिदैन । तिमीलाई फेरि त्यस्तै बन्नु छ, अरू कोही बन्दैन । यो हो नरबाट नारायण बन्ने कथा । जसले अरू धर्म स्थापन गरे, ती सबैले पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा तमोप्रधान बनेका छन् फेरि सबैलाई सतोप्रधान बन्नु छ । त्यो पदका अनुसार फेरि दोहोर्न्याउनु छ । उच्च पार्टधारी बन्नका लागि तिमीले कति पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । कसले पुरुषार्थ गराइरहेको छ ? बाबा । तिमी उच्च बन्छौ फेरि कहिल्यै पनि याद गर्दैनौ । स्वर्गमा कहाँ याद गरिन्छ र ! सबैभन्दा उँच बाबा हुनुहुन्छ, फेरि बनाउनु पनि हुन्छ उँच । नारायणभन्दा पहिला त श्री कृष्ण हुन्छन् । फेरि तिमी नरबाट नारायण बनौं, यस्तो किन भन्छौ ? नरबाट कृष्ण बनौं किन भन्दैनौ ? पहिला नारायण कहाँ बन्छन् र ? पहिला त राजकुमार श्रीकृष्ण बन्दछन् नि । बच्चा त फूल हुन्छ नारायण त फेरि पनि युगल बन्छन् । महिमा

ब्रह्मचारीको हुन्छ । साना बच्चालाई सतोप्रधान भनिन्छ, तिमी बच्चाहरूलाई ख्याल आउनुपर्छ— म अवश्य पनि सबैभन्दा पहिला राजकुमार बन्दछु । गायन पनि गरिन्छ— भिखारीबाट राजकुमार । भिखारी कसलाई भनिन्छ ? आत्मालाई नै शरीरसँग भिखारी वा धनवान् भन्छन् । यति बेला तिमीले जान्दछौ सबै भिखारी बन्छन् । सबै समाप्त हुन्छन् । तिमीलाई यति बेला नै भिखारी बन्नु छ, शरीर सहित । पाई पैसा जे जति छ सबै समाप्त हुनेछ । आत्मालाई भिखारी बन्नु छ, सबै कुरा छोड्नु छ । फेरि राजकुमार बन्नु छ । तिमी जान्दछौ— धन दौलत आदि सबै छोडेर भिखारी बनेर हामी घर जानेछौ । फेरि नयाँ दुनियाँमा राजकुमार बनेर आउनेछौ । जे जति पनि छ, सबै कुरा छोड्नु छ । यी पुराना चीज कुनै कामका छैनन् । आत्मा पवित्र बन्छ फेरि यहाँ आउँछ अभिनय गर्न, कल्प पहिला जस्तै । जति-जति तिमीले धारणा गर्नेछौ त्यति उच्च पद प्राप्त हुनेछ । यति बेला कसैसँग ५ करोड छ भने पनि सबै समाप्त हुनेछ । हामी फेरि आफ्नो नयाँ दुनियाँमा जानेछौ । यहाँ तिमी आएका हो नयाँ दुनियाँमा जानका लागि । अरू यस्तो कुनै सत्सङ्ग छैन जहाँ हामी नयाँ दुनियाँका लागि पढिरहेका छौ भन्ने कसैले बुझ्न सकोस् । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ बाबाले हामीलाई पहिला भिखारी बनाएर फेरि राजकुमार बनाउनुहुन्छ । देहका सबै सम्बन्ध छोडेपछि भिखारी ठहरिए नि । केही पनि छँदै छैन । अहिले भारतमा केही पनि छैन । भारत अहिले भिखारी छ, विपन्न छ । फेरि सम्पन्न हुनेछ । को बन्छ ? आत्मा शरीरद्वारा बन्छ । अहिले राजा-रानी पनि छैनन् । ती पनि विपन्न छन्, राजा-रानीको मुकुट (ताज) पनि छैन । न त्यो ताज छ, न रत्न जडित ताज छ । ‘अन्धेरी नगरी’ छ, सर्वव्यापी भनिदिन्छन् । मानौं सबैमा भगवान् हुनुहुन्छ । सबै समान छन्, कुरुर बिरालो सबैमा हुनुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ अन्धेर नगरी..... तिमी ब्राह्मणहरूको रात थियो । अहिले सम्भन्धौ— ज्ञान दिन आइरहेको छ । सत्ययुगमा सबै जागति ज्योत हुन्छन् । अहिले दियो बिल्कुल निभ्न लागेको छ । भारतखण्डमा नै दियो जलाउने चलन छ । अरूले कहाँ दियो जलाउँछन् र ! तिम्रो ज्योति निभेको छ । सतोप्रधान विश्वका मालिक थियौ, त्यो तागत कम हुँदाहुँदा अहिले केही तागतै छैन । फेरि बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई तागत दिन । ब्याट्री भरिन्छ । आत्मामा परमात्मा बाबाको याद रहेपछि ब्याट्री भरिन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) अब नाटक पूरा भइरहेको छ, हामीलाई फर्केर जानु छ त्यसैले आत्मा बाबाको यादबाट सतोप्रधान, पावन अवश्य बन्नु छ । बाबा समान ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर अहिले नै बन्नु छ ।
- २) यो देहबाट पनि पूरै भिखारी बन्नका लागि बुद्धिमा रहोस्— यी आँखाबाट जे जति पनि देखिन्छ, यो सबै समाप्त हुनु छ । म भिखारीबाट राजकुमार बन्नु छ । मेरो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँका लागि ।

वरदान:- **सेवामा मान-शानको कच्चा फललाई त्यागेर सदा प्रसन्नचित्त रहनेवाला अभिमान मुक्त भव**

रोयल रूपको इच्छाको स्वरूप नाम, मान र शान हो । जसले नामका लागि सेवा गर्छन्, उनीहरूको नाम अल्पकालका लागि हुन्छ तर उच्च पदमा नामपछि पर्छ किनकि काँचो फल खाएको हुन्छ । कैयौं बच्चाहरूले सोच्छन्— सेवाको परिणामस्वरूप मलाई मान मिल्नुपर्छ । तर यो मान होइन अभिमान हो । जहाँ अभिमान छ त्यहाँ प्रसन्नता रहन सक्दैन, त्यसैले अभिमान मुक्त बनेर सदा प्रसन्नताको अनुभव गर ।

स्लोगन:- परमात्म प्यारको सुखदायी भुलामा भुल्यौ भने दुःखको लहर आउन सक्दैन ।